

Λίγα μέτρα πιο κει, πίσω από ένα τεράστιο βράχο
καλυμμένο με θαλασσολούλουδα,
υπήρχε ένα μεγάλο στρώμα από μοβ πλαγκτόν
και κάτω από αυτό, βρισκόταν η... νεραιδοχώρα!

Ένας μυστικός, μαγικός κόσμος
εμφανίστηκε ξαφνικά μπροστά στον Μέλλιο!

Ονειρεμένα σπιτάκια από κοχύλια
σε διάφορα μεγέθη, σχήματα και χρώματα,
πορτοκαλί, πράσινα, ροζ, πουά, με μικρές καμινάδες
που έβγαζαν μπουρμπουληθρένιους μελωδικούς ήχους,
δεντράκια φορτωμένα με καρπούς της θάλασσας
και πολλές μικροσκοπικές, ντελικάτες νεράιδες
με διάφανα λεπτεπίλεπτα πτερύγια
που κολυπούσαν τριγύρω.

Όταν τους είδαν έτρεξαν προς το μέρος τους
φωνάζοντας όλο χαρά το όνομα της φίλης τους
και κοιτάζοντας τον Μέλλιο με περιέργεια και φόβο.

Ο μπαμπάς της Ιόλης ήρθε κι εκείνος γρήγορα προς το μέρος τους
και παίρνοντας αγκαλιά την κόρη του είπε: